CEHENNEM AZABI BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (4)

(...dünden devam)

Mü'min: 45-46'ncı âyetlerde Firavun âilesini, en kötü azâbın kuşattığı, onların sabah akşam âteşe sunuldukları, Kıyâmet koptu-ğunda da Allah'ın, onların, azâbın en çetinine sokulmalarını emre-deceği bildirilmektedir. Bu âyetler, rûhların ölmediğini, sadece hayatlarını bedensiz sürdürdüğünü, dünya hayatı ile Kıyâmet ara-sında kalan *berzah* hayâtında ni'met veya azâb göreceğini gösterir. Çünkü bu âyette, boğulmuş olan Firavun âilesinin, sabah akşam âteşe sunulacakları, Kıyâmet te ise en çetin azâba sokula-cakları bildirilmektedir. Âteşe sunulan, ölmüş, çürümüş beden değil, rûhtur. Ayrıca âyetin sonunda Allah'ın, Firavun âilesinin en çetin azâba sokulmasını emredeceği bildirilmektedir. O halde sabah akşam, âteşe sunulmaları, Kıyâmet gününde âteşe girmelerinden farklıdır. Âteşe sunulan, Firavun ve adamlarının rûhlarıdır. Rûhlar âteş azâbını hissederler. Âteşe sunulmaları, âteş azâbını hissetme-leridir. Fakat henüz bedenli olarak ateşe girmemişlerdir. Kıyâmet gününde rûhlar bedenlere sokulunca Firavun ve adamları, bedenli olarak âteşe sokulacaklardır. Berzah azâbı rûhsaldır.

Âlimlerin çoğunluğuna göre rûh, beka (süreklilik) için yara-tılmıştır. Ezelî değil, fakat ebedîdir, ölmez, ölen bedendir. Rûh bedenden ayrıldıktan sonra, yeniden bedene dönünceye dek Allah'ın ni'met veya azâbı içinde bulunur. **Rûhun bedensiz hayatına *berzah hayâtı* denilir.**

Berzah hayatında rûh, beden içinde yapmış olduğu eylemlerine uygun bir durumda bulunur. Güzel işler yapmış olanlar cennet gibi, kötü işler yapmış olanlar da cehennem gibi bir yaşam içinde olurlar. İyiler cennete girer, cennetin ırmakları kenarında dolaşır, meyvala-rından yerler; cennetten çıkar, dolaşırlar. Kabirlerinin çevresine de gelirler, âilelerini ziyâret ederler, diri olan dostlarının ru'yâlarına girerler. Dünyada kötü işler yapmış olanlar da eylemlerine uygun azâbları tadarlar. Taddıkları azâb ma'nevîdir, bu azâbı hissederler. Peygamber (s. a. v.) kabrin, ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukur olduğunu söylemiştir (Müslim, Cennet: b. 17, h. 76-77)

.

“Şekk üzerine yakîn kurulamaz” genel prensibi gereği, itikad sorunlarının, garîb şahıs haberleri üzerine binâ edilemeyeceği açık iken maalesef Kur’ân ’ın açık ve net anlatımı bir kenara bırakılıp bu garip kişi haberlerine dayanılarak rûhun, kabirde tekrar cesedin içine sokulacağı, ehl–i sünnet inancı olarak asırlarca öğretile gelmiştir. Oysa bu sanı, bilimsel gerçeğe aykırı olduğu gibi, nakil bakımından da sağlam bir delîlden yoksundur. Rûhun, kabirde cesedin içine gireceği varsayılırsa hiç kabre konulmayan, yakılıp külü şişelere konulan, parçalanıp hayvanlar tarafından yenilen cesede rûhun girmesi nasıl izah edilecektir? Zîrâ bu durumda ceset yoktur. Ce-sedin temel elemanları çözülmüş, başka elemanlara değişmiştir. Yok olan bir maddeye rûhun girmesi söz konusu olamaz.

(devamı yarın..)